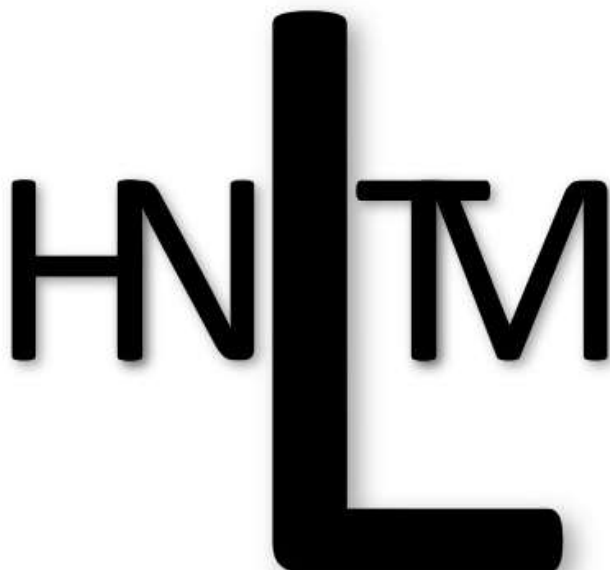

HET NIEUWE LITERAIRE TIJDSCHRIFT MAGAZINE

blad voor de moderne mens
een beklemmend magazine

jaargang 1 nr **13** 2023 - gratis – verschijnt onregelmatig

uitgever Ned Rednoot Dubbeldam

Ook HNLTM kan er niet omheen, in deze editie vindt u een verhaal geschreven door, jawel: Artificial Intelligence. Moeten wij vrezen dat het schrijversvak tot uitsterven gedoemd is of zullen de noeste toetsenbordrammers (zijn er nog die de blauwe Bigpen hanteren of een gouden Mont Blanc vulpen?) op hun tochtige zolderkamertjes, danwel in de tot het hoge gestucte plafond met boeken volgestouwde studeerkamer getergd nog sneller hun gedachtenkronkels op het papier krassen of de cloud inzenden?

Het blad stelt zich ten doel een platform te zijn voor mensen die lezen en wellicht ook schrijven. En juist ook voor hen die wel schrijven, maar het lastig vinden, een drempel over moeten, om hun schrijfwerk te delen met anderen. Schroom niet, uw inzending kan ook anoniem geplaatst worden. (* naam bij de reactie bekend)

Ter illustratie zijn ook schilderijen, tekeningen en foto's welkom!

NB.: Eén pagina per inzending, één pagina bevat ongeveer 350 woorden

dentoonder@gmail.com

HNLTM
tav uitgever Ned Rednoot
van Doesburg erf 96 Dubbeldam
3315RD Dordrecht

Ned Rednoot is een duurzame coöperatie zonder winstoogmerk
©

Warning: inhoudende één (1) Bing chat story

Uit: Gedichtenbundel Zonder Leestekens; Riette Kolk

Oversteek

Donkere lijven
vrolijk gekleurde
vesten
hoopvol vertrokken
vanuit schamele verblijven
uitgebuit en beroofd
misleid door criminelen
om dagenlang
op zee te drijven
op weg naar het Utopia
dat is beloofd

Zonder Leestekens

Alex Roeka - Gestreeld en gekrast

Ik was een kind dat keek naar de wolken
Schepen op een glanzende zee
Hoog door het vuur van de hemel
En ik wist: eens ga ik mee

Ik heb mijn kleine stad verlaten
Me van mijn wortels losgescheurd
En nu, al die jaren later
Vraag ik me af wat er is gebeurd

Gestreeld en gekrast door de liefde
Gestreeld en gekrast door de tijd
Gestreeld en gekrast door het leven
Dat speelt met je dromen
Gestreeld en gekrast

Ik heb de hoge berg beklommen
De mensen als mieren zien gaan
En daar op de top begrepen:
Nee, ik ontkom er niet aan

Ik heb het kronkelpad gelopen
Door het gruis en door het gras
Als het spoor verdwijnt in de avond
Dan wordt het stil en voel je het pas

Refrein: Gestreeld en gekrast door de liefde

Wat moet je doen als de nacht gaat spoken
Met wat je onderweg verloor
Als de mooie woorden zijn vervlogen?
Vergeet en ga maar weer door

Gestreeld en gekrast door de liefde
Gestreeld en gekrast door de tijd
Gestreeld en gekrast door het leven
Dat speelt met je dromen
Gestreeld en gekrast

Artificial Intelligence

Door nieuwsgierigheid gedreven.

Een van de eenvoudige opdrachten die HNLTM gaf aan AI was: schrijf een verhaal over het leven in de stad Dordrecht. De andere gestelde vragen waren te persoonlijk om hier te publiceren, enkele kon AI niet beantwoorden en AI schreef er zelfs één waarin de opdrachtgever – ondergetekende dus – tot zijn schrik al overleden was. Daarom hier het stukje wat AI uitspuugde, ook dit plaatst HNLTM ongecensureerd en zonder commentaar, oordeelt zelve.....

AI: 'Ik zal proberen een verhaal te schrijven over het leven in de stad Dordrecht. Dit is mijn verhaal:

Ik woon al mijn hele leven in Dordrecht, de oudste stad van Holland. Ik hou van deze stad, met haar rijke geschiedenis, haar mooie monumenten en haar gezellige sfeer. Ik woon in een klein appartement in het centrum, vlakbij de Grote Kerk en het Scheffersplein. Elke dag fiets ik naar mijn werk bij een boekhandel aan de Voorstraat, waar ik veel leuke klanten en collega's heb. Ik geniet van de kleine dingen die Dordrecht te bieden heeft. Een wandeling langs de havens, waar ik de oude schepen en de moderne watertaxi's zie. Een kopje koffie op een terrasje, waar ik de mensen en de markt kan bekijken. Een bezoekje aan een museum, zoals het Dordrechts Museum of het Hof van Nederland, waar ik meer leer over de kunst en de geschiedenis van mijn stad. Een boottochtje naar de Biesbosch, waar ik kan genieten van de natuur en de rust. Ik hou ook van de evenementen die Dordrecht organiseert. De Kerstmarkt, die elk jaar duizenden bezoekers trekt. De Big Rivers, het muziekfestival dat de hele stad laat swingen. De Dordtse Boekenmarkt, waar ik altijd wel iets leuks kan vinden. En natuurlijk de Koningsdag, waar ik samen met mijn vrienden feest op het Statenplein.

Dordrecht is voor mij meer dan een stad. Het is mijn thuis, mijn trots, mijn passie. Ik zou nergens anders willen wonen.'

Ultra korte momentopname

Hoe gelukkig kan men zijn, met een opklaring, na dagenlang regen, een verregende nazomer, wanneer dan de zon een paar uurtjes schijnt, zittend in een beschut hoekje in de tuin, verwilderde tomatenplanten links en uitgebloeide lavendel aan de andere kant. Het is stil, de wind ontbreekt, alleen de kwetterende en uitgedijde familie mus – eigen schuld, jij met je vogelhuisje en je vogelvoer. Je gooit je schoenen en je sokken uit en vooruit, je haalt nóg een glaasje wijn. De zon is warm, maar anders warm, de herfst laat zich voelen en met lichte weemoed, nu al, lees je verder, je boek is bijna uit, net als die zomer, bijna voorbij.

Rectificatie, in Editie 12 foutief geplaatst,
een tikfout kan een gedicht helen of breken.

Uit: Zonder leestekens – Riette Kolk

Kunst

Hoe wonderlijk
dat muziek kan raken
aan de ziel
kan troosten en kan helen

hoe wonderlijk
dat een schilderij
je kan voeren naar waar
geen zorgen zijn
je ogen doet strelen

kunst
gestolde expressie
van schoonheid
gevangen in tastbaar genieten
eeuwig ontroerend
opium voor zovelen

Uit: Woensdagmiddag in Dordt

De neus van Lieke

Die neus van Lieke zou zomaar een titel kunnen zijn van een column, of vooruit, een boek van Wilfried de Jong. Hij schreef immers ook over 'De linkerbil van Bettini' en over 'De schaatskont van Koen Verweij'. Lieke Martens, een van de Leeuwinnen, in 2017 was ze al de beste voetbalster ter wereld. Tijdens het WK van 2019 was ze duidelijk minder goed. Ondanks het lepe hakje waarmee ze scoorde. En hoe ze, cool, onder de immense druk, een penalty inschoot.

Voor onze Leeuwinnen zijn nog geen bijnamen verzonnen. Van der Sande zou goed de naam 'de Kromme' kunnen hebben. En de spichtige keeper, overigens de beste van het toernooi, iets met Sidonia? In de wielrennerij doen veel bijnamen de ronde. De Das, El Pistolero, de Kannibaal. Zo mag ik graag een fietsende broer, of -vriend opbellen en dan vragen:
'Spreek ik met de Pijl van Papendrecht?', of
'Is de Adelaar van Terneuzen thuis?'

Hoe kom je aan een bijnaam, soms door je gedrag, maar ook een opvallend lichaamsdeel. Fausto Coppi met zijn Neus. Je kunt er als bijnaamdrager ernstig onder gebukt gaan. Wanneer je 'niet lekker in je vel' zit en het wordt dan nog eens benadrukt, tja. Ik werd wel Toontje genoemd, daar kon ik mee leven. Eens klaagde ik bij een collega over mijzelf, hoe ontevreden ik was, hoe ik, toen al bijna een halve eeuw, op deze aarde moest rondlopen:
'Ik wil een ander lijf, andere kop er op, ander karakter erin, dan begint het misschien iets te worden.'
De collega, een werkelijk oerlelijke man, sprak tot mij de onvergetelijke woorden:
'Neen, dat herken ik totaal niet, ik ben uniek.'

Op het gevaar af, dat dit een citatencolumn (CC) gaat worden dan nog dit, ik klaagde bij mijn tandarts over het ontbreken van werkelijk elke vorm van schoonheid aan mijn gebit. Hij deed mij klappertanden met het volgende onsterfelijke gezegde:

'Ach, U heeft toch verkering?'

Ja, zo lust ik er nog wel een. Om dan een nog een hele ouwe uit de kast te halen, van Godfried Bomans over Marilyn Monroe:

'Had mijn vrouw maar één zo'n been.'

En dan nog weer even over mijzelf, maar ook voor u lieve lezer, alweer een wijze raad van uw schrijver. Leef, ongeacht uw kalenderleeftijd en doe! Zoals mij vanmorgen door iemand werd gezegd: dat verschil in leeftijd, hadden we afgesproken, dat was toch geen issue meer? Jackie Joyner – Kersee, wie kent haar nog - alleen de zeer ouden - viervoudig Olympisch atlete zei; 'Leeftijd is geen barrière, het is een beperking die je jezelf oplegt.'

Die teen van Lieke, die opspeelde tijdens het vorige WK toernooi.. Om welke teen ging het nu, dat blijft onduidelijk. Was het haar kleine teentje, of juist de grote. Was het de linkervoet, of de rechtervoet? We zullen het niet weten. Of toch een van die andere onbenoembare andere drie tenen? Misschien had Lieke gewoon last van een ingegroeide nagel of was het een kalknagel. Met al die gefrequenteerde kleedkamervloeren, je weet het niet, zwemmerseczeem, ik roep maar wat. Nu dan nog die neus, het neusje van Lieke, sinds juni dit jaar Lieke van Leer – Martens, een wipneusje. Gewoon, schattig.

TERUGGESPOELD

Op de typemachine van de tijd
typ ik terug naar waar ik ging

naar onbezorgd en onbezonnen
door dorp, stad, land en leven

nog niet gespeld
gespeeld, geschreven

toen de linten nog met inkt
waren ingewikkeld, opgewonden

was geen letter vluchtig
in de brieven
onverzonden

door Dorine

https://www.instagram.com/dorine_en_de_typemachine/

Uit: Dordtse donderdagen

Ik ben Jens (1 jaar en 2 maanden oud. red.)

Alles flex? Hier ff een update:

'Ow kijk, de mooiste steen van de hééle wereld!',
dat roept mijn zus en ik moet daar een beetje om lachen,
aanstelster. Een klein pokkesteentje in het zand gevonden onder de
schommel van de speeltuin en dan meteen weer dit! Wel even
wennen trouwens, vies spul, dat zand aan mijn handen, niet prettig
om door te kruipen, want dat kan ik inmiddels, kruipen, als de
beste. Maar, nog altijd prettiger dan dat natte gras waar opa mij in
parkeerde, het is nog vroeg, in de schaduw is dat nog nat, snap dat
dan.

Die zus van mij en ik, sorry hoor maar ik moet het even kwijt, van
me afschrijven als het ware, ze is me mattie echwel, maar volgens
mij hebben wij soort haat-liefde verhouding. Een paar keer per dag,
komt ze opeens, op een moment dat ik er totaal niet op bedacht
ben, knuffelen en kusjes geven, nogal hardhandig dat wel maar ik
ben geen softy. En even later grijpt ze, de bitch! – even
hardhandig- alles uit m'n handen wat ik ook pak. Aan de andere
kant, ik leer veel van haar, zo weet ik al wat een pissebed is en een
mier. Ze schijnt ook brandnetels te herkennen en daar is iets mee,
wat, daar ben ik nog niet helemaal uit.

Kijk, ik begrijp goed, als jongste kijk je altijd wat afgunstig naar het
oudere kind, in mijn geval mijn zus, maar leuk is anders, dat zij wel
op die freakin' trampoline mag en ik niet en laatst ook weer zoiets,
bij opa en oma, ik moest naar bed en die meid mocht met opa de
pony's gaan voeren 'bij het vroegere huis van opa en oma', wat dat
ook mag betekenen, maar ik moest naar bed en dat niet alleen
maar ook die slaapzak aan en in dat dulle campingbedje – hoezo
camping – ik snap niet hoe ze het allemaal verzinnen, zijn ze bang
dat ik er uit klim ofzo, ik kan het heus wel.

Voor diegenen die het ontgaan zijn, ik ben jarig geweest, yo!, alweer een heel jaar op deze aardbol en, mensen het was me het jaartje wel, al zeg ik het zelf. En dat het gevierd moest worden, ja, je kent me moeder toch? Bézig man, weken lang knippen en snijden en lijmen en plakken, ik dee maar net of ik niks in de gaten had, ik voelde naadloos aan dat het voor mijn traktatie was bij de 'kindjes', neehoor, gekke Henkie, ik zie niks haha. Volgens Juul: 'stiekem', wat dat woord betekent? Volgens haar: als je het niet gezien hebt. En eindelijk, eindelijk, was het zover, je weet het, het hele huis vol met mensen die ik niet ken maar ze willen je allemaal feliciteren, of nou ja, mij niet maar meer papa en mama. Wel kreeg ik allemaal cadeautjes, en dan denk ik, mens hou toch je geld in je portemonnaie, ik kom om in al dat spul, denk toch eens aan het milieu enzo. Vetcool wel dat je ongestoord tekeer kan gaan met die taart die helemaal voor jou is, minder fijn dat dat kennelijk grappig is en iedereen zit te kijken en te lachen. Niks van aantrekken, éten!

Eten, ik doe het graag, ik lust alles. Aardbeien, ook zoiets, schiet me nog even te binnen, Juul mag dan weer met opa meehelpen, aardbeien plukken, terwijl, ik lust ze ook graag. Hoor ik Juul zeggen: 'We moeten nog wel aardbeien over laten voor papa en mama'. Ik was net begonnen! Nog een nieuw geintje, Juul propt zich in dat kleine duwkarretje en met dat hele gewicht van haar als ballast kan ik ze dan de hele kamer door douwen, de zwarte strepen op de vloer, daar doet oma niet moeilijk over. Ik moet nu afbreken (hangen – zegt mama in de telefoon) want ik word zo ingeladen in dat krappe stoeltje in de auto. Juul wordt weer helemaal hyper, we gaan naar Het Huisje aan de Zee, wat dat is: 'zee', geen idee, kan iemand mij daarover bijpraten? Nou ja, misschien dat ik jullie daarover de volgende keer kan inlichten. Later!

Fragmenten van brieven aan E.

(feuilleton)

.....Zo! Héhé, eindelijk eens een dagje alleen. Har is toch gaan varen. Met een collegaatje. Die boot is groot zat, kan makkelijk volgens hem. Nou dan, ik ben net uit bad, lekker liggen weken. Je raadt nooit wat ik aan heb. Juist! Ons Schotse trainingspak, hoe ouwer, hoe lekkerder het zit. Was toch wel lachen toen, met de hele crew, weet je nog? Dat ik toen m'n kamersleutel kwijt was, dat gezicht van die nachtportier en dat van jou trouwens.... M'n kapster kwam net langs met een pakketje. Het is weer tijd voor mijn verafspraak, dus tja, we zullen zien, ik ga het nu maar zelf doen, benieuwd. Ik stuur je wel een fotootje. O, ik krijg net een appje van Harry, ziet er nogal heel erg gezellig uit met die collega, ik ken haar wel.....

Fragmenten van brieven van E.

..... wat Jaap doet vroeg je. Nou ja dat weet ik dus nog steeds niet, iets met computers en dan moet tie ook vaak naar het buitenland. Laatst was hij ook weer een week weg. Ik denk dat jij hem best knap zou vinden en hij is net zo oud als ik, dus allebei Weegschaal. Als je wil weten hoe het tussen ons klikt, google dan maar eens bij horoscoop, need I say more? Maarja, wat ik je laatst schreef dat hij zou blijven, dus niet en hier laat ik het even bij, sorry.....

..... dat tikkie dat je stuurde, ik heb het wel geprobeerd maar kreeg meteen een foutmelding. Kon twee dagen niet bij me rekening. Echt, help even herinneren, de volgende keer betaal ik gewoon. Wat mij betreft gaan we gewoon volgende maand weer, wat een fijne plek. Goeie bediening maar dan gaan we boven zitten, lekker joh, nu al zin in, het hele strand aan je voeten. En als we nu gaan houden we een beetje kleur op onze afgetrainde lijfjes hihi. Nee, eerlijk, jij ziet er nog goed uit, ik moet echt oppassen wat ik aantrek. Eerlijk, voor mij hoefde dat topless toch al nooit zo. See you, je E.

Wordt vervolgd

Citaat van de week

Haruki Murakami – After dark

Het is donker in de kamer. Geleidelijk wennen onze ogen echter aan de duisternis. Er ligt een vrouw op een bed te slapen. Een mooie jonge vrouw, Mari's zuster Eri. Niemand heeft ons dat verteld, we weten het gewoon. Haar zwarte haar stroomt als donker water over haar kussen. We worden één gezichtspunt en slaan haar van daaruit gade. Of 'beloeren' - dat is misschien een beter woord. Het gezichtspunt verandert in een los zwevende camera die zich vrijelijk door de kamer kan verplaatsen. Op dit moment hangt de camera recht boven het bed en maakt opnamen van het gezicht waarmee ze slaapt. Zoals een mens om de paar seconden met zijn ogen knippert, zo verandert om de paar seconden ook de hoek van de camera. Haar kleine welgevormde lippen zijn in een rechte lijn gesloten. Op haar gezicht is er niets dat op een ademhaling wijst. Als we onze ogen tot het uiterste inspannen, nemen we nog net een bijna onmerkbaar beweging waar in haar keel. Ze haalt adem.

Quotes zonder bronvermelding

Als je van leven een gewoonte maakt, kun je het geen leven meer noemen

This is where the magic happens

Dat wat mij niet doodt, maakt mij sterker

Zijn we er toch ingetuind

Mind your step

Vasthouden aan beginsels wordt slecht beloond

Onder de maan

is het stil
lijkt alles anders

Onder de maan
is het een stuk koeler
heb ik geen sproeten
is de dood dichtbij
zin ik op wraak

Onder de maan
is het vreemd donker
lijkt alles anders
onbelangrijk bovendien
heb ik van alles spijt
wil ik wel zingen
ben ik mijn schaduw kwijt

Scotland, aquarel – painted by J.H. te D.

lets spannends beleefd in de bergen?
Stuur het in, het thema van HNLTM editie 14 is:
Bergsport